

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Autoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 571. Qui sint effectus suspensionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

potestas pro omnibus censuris committatur, quia censuræ omnes ad eundem finem referuntur, & se invicem juvant, nempe ad comprimendam delinquentium contumaciam, Nav. c. 27. a. 159. Sayr. l. c. c. 2. n. 1. Suar. l. c. n. 2. Castrop. l. c. p. 2. n. 1, nulla tamen est repugnantia, quin sola potestas suspendendi absque potestate excommunicandi, vel è contra, alicui concedatur, cum censuræ sint diversæ. Suar. Castrop. *ll. cit.*

4. Resp. Ad secundum in specie censura ab alio quam à Clerico inferri nequit, quia est actus jurisdictionis Ecclesiasticæ, quæ solum Clericis convenire potest. Gl. in c. *Dilecta. de major. & obed. V. jurisdictionem.* Abb. *ibidem.* Vivald. *tr. de suspens.* n. 151. Sayr. *thes. L. 4. c. 2. n. 9.* Castrop. d. 4. p. 2. n. 3. contra Sylv. *V. Abbatissa. & V. suspensio.* Henriq. L. 13. de *excomm. c. 35. n. 1.* censentes Abbatissam suspendere posse Clericos Ecclesiarum sibi subjectarum. Arg. *cit. c. cum dilecta.* quam tamen suspensionem ab Abbatissa factam non habere propriè rationem censuræ, sed solum cujusdam prohibitionis, tenent alii AA. paulò antè citati. Ad hanc in ferente suspensionem requiritur jurisdictio pro foro externo respectu illius, quem suspendere intendit, Castrop. l. c. & dictum est suprâ, hæc autem illius jurisdictio debet esse expedita, id est, non impedita ullâ censurâ; quare si censurâ aliquâ ligatus esset, nequit censuram ferre, non solum licitè, sed nec validè, si censura illa denunciata sit, at seclusâ denunciatione peccabit ferens suspensionem, nisi id faciat ad instantiam partis. Castrop. l. c. cum Avil. p. 3. de *censur. d. 4. du. 1. concl. 3.* Porro quod attinet ad Episcopos, etsi jure antiquo sine Capitulo suspendere non poterant, juxta c. *penult. 15. q. 7. & c. 1. de excess. Pralat.* hodie tamen illam solennitatem consensus Capituli in proferendis censuris suspensionis & interdicti abrogatam esse, dum videmus passim Episcopos absque ullo Capitulo consensu requisito pœnam suspensionis in Clericos proferre. Ita Abb. in *cit. c. de excess. Pralat.* Suar. l. c. d. 28. S. 1. n. 4. in *sine.*

Quest. 569. Quæ forma in ferenda suspensione?

1. Resp. primò: Tametsi jure antiquo ab Episcopo suspensio ferri non poterat, essetque ita irrita sententia desuper lata ab Episcopo, nisi præsentia Clericorum firmaretur, juxta c. *penult. 15. q. 7.* non tamen ampliùs in usu est illud decretum, neque etiam receptum in usu fuit, solennitatem tamen illam consensus Capituli requisitam ad inferendam Clericis pœnam suspensionis & interdicti consuetudine abrogatam, notant cum Abb. Suar. d. 28. S. 1. n. 4. Castrop. l. c. p. 2. n. 2.

2. Resp. secundò: etsi suspensioni ferendæ nulla certa forma præscripta, requiri tamen præcedentem monitionem ad eam, dum fertur ut censura seu ad correctionem & reprimendam contumaciam delinquentis, patet ex eo, quòd Ecclesiæ constare nequeat de contumacia & inobedientia alicujus, nisi priùs eum moneat, & ita tenent Nav. c. 27. n. 159. Valent. *Tom. 4. d. 7. q. 18. p. 1. pronunciato. 7.* unde etiam probabile factis esse dicunt Suar. l. c. S. 5. n. 2. Avil. p. 3. d. 3. du. 1. *concl. 3.* Henriq. L. 13. c. 39. n. 4. Castrop. l. c. p. 4. n. 2. ferentem suspensionem sine tali monitione esse suspensum per mensem ab ingressu Ecclesiæ, secus est, seu monitio necessaria non est, dum fertur suspensio in puram pœnam delicti, Nav. Avil. Castrop. *ll. cit.* juxta c. *tam literas. de testib.*

3. tertio: Suspensio ferri debet in scriptis exprimens causa, ob quam fit, & insuper instrumentum dari desuper suspensio, si illud postulet, Suar. l. c. n. 3. Nav. Avil. *ll. cit.* Castrop. n. 3. Arg. c. 1. de *sent. excomm. in 6.* Judexque hujus constitutionis temerarius violator per mensem unum ab ingressu Ecclesiæ & divinis officiis suspenditur, Castrop. l. c.

Quest. 570. An & qualiter ob culpam alienam & propriam incurratur suspensio?

1. Resp. ad primum: incurri ea potest ob culpam alienam, dum suspensio communitate ab officio plures sæpe personæ singulares immunes à culpa propter quam communitas suspenditur, simul suspenduntur, non quidem quò ad se & lectandum munus, quod singuli ut personæ particulares exercere possunt, sed quò ad actiones totius communitatis, quas illa ut talis exercet, quod non est singulares personas puniri; sed communitatem delinquentem, prout in interdicto non puniuntur innocentes, sed Ecclesiæ justas ob causas sua officia & beneficia subtrahit tam nocentibus quam innocentibus, respectu quorum hæc substractio non est pœna, & sic suspensio, quæ propriè pœna non est, privans jure quæsito privatè proprio nullatenus contrahi potest ob culpam alienam. Nav. c. 27. n. 151. Suar. l. c. Sanch. *cit. L. . . d. 32. n. 9.* Hurt. de *suspens. diff. 9.* & alii, quos citat & sequitur Castrop. l. c. p. 3. n. 2.

2. Resp. secundò: Ob culpam levem suspensionem infligi posse tenent, ac probant Cajet. in *Sum. v. suspensio.* Armill. *eodem in princ.* Nav. l. c. Henriq. l. c. n. 1. Medin. & alii, ex eo, quòd illa sufficit ad excommunicationem minorem, etsi hæc videatur major pœna, quia privat majoribus bonis, nempe Sacramentorum usu & perceptione, nihilominus prout communiter fertur, neque à Judice, multòque minus à jure infligi solet ob culpam levem, quia ex te grave malum est, ideòque gravem culpam supponit, ut tenent Sorus in 4. *dist. 22. q. 3. a. 3.* Vasq. d. 158. n. 49. Suar. d. 28. S. 4. n. 6. Laym. l. c. n. 3. Sanch. l. c. Castrop. l. c. n. 4. citatque ab illo alii, non obstante, quòd excommunicatio minor tolli possit per cujuscunque Sacerdotis absolutionem, quod in suspensione non procedit. Adde esse probabile, aliquam suspensionem ad modicum tempus à Judice infligi posse ob levem culpam, ut notant Laym. Castrop. Sanch. & alii.

Quest. 571. Qui sint effectus suspensionis?

Resp. Primarii fere effectus illius exprimuntur & declarantur in ipsa illius definitione, præter quos si suspensus ab officio exerceat actum per suspensionem sibi interdictum culpabiliter, incurrit irregularitatem c. 1. de *sent. & re judic.* Si verò suspensus à beneficio seu ejus administrationi se ingerit, aut fructus percipit, non efficitur quidem irregularis, perdit tamen ipso jure beneficium, Pirb. h. r. n. 209. Reiffenst. h. r. n. 175. & alii. Item absolutè suspensus ab officio redditur ineligibilis ad beneficium, quia beneficium datur propter officium. Laym. l. c. c. 2. n. 3. Cón. d. 15. du. 2. *concl. 3.* Henriq. L. 13. c. 32. n. 3. Castrop. l. c. p. 5. §. 1. num. 2. cum communi contra Hurt. Item reddit colla-

collationem suspensio factam irritam ipso jure, ut verius sentire videntur Arg. c. bona memoria de aere & qualu. Gl. ibid. v. suspensio. Garc. de benef. L. 7. c. 14. à n. 1. pluribus rotæ decisionibus hanc sententiam comprobans. Bonac. Tom. 1. d. 3. de susp. p. 2. n. 13. Castrop. l. c. n. 3. Lessi. Parif. Navar. & alii contra Abb. in c. vel non est de temp. Ord. n. 4. Suar. d. 26. S. 3. n. 8. Hurt. de susp. diff. 4. num. 8. Laym. l. c. n. 4. negantes esse irritam, sed venire irritandam. Item suspensio ab officio Sacramenta ministrans & officia divina solemniter in choro exercens non lucratur fructus & distributiones correspondentes istis exercitiis & officiis, ut Covar. 4. Decret. p. 2. c. 6. §. 8. n. 7. in fine. Rebuff. praxi benef. tit. de Simon. in resignat. num. 15. Vivald. Candelab. Sacram. p. 2. in mater. de susp. num. 171. contrarium tamen, nempe dictos fructus correspondentes officio iniquè exercito lucrati & retineri posse à suspensio, tenentibus Avil. 3. p. de cens. d. 2. au. 1. concl. 6. Sanch. L. 3. de mat. d. 51. num. 12. Castrop. l. c. n. 7. eò quòd pœnæ extendendæ non sint sine manifesto textu juris, nullibi autem habeatur suspensum exercentem officium, à quo suspensio est, privari ipso jure fructibus correspondentibus tali officio. Item suspensio absolutè ab officio privati voce in Capitulo, eò quòd habere vocem in Capitulo sit usus & exercitium officii Ecclesiastici, Gl. in c. Cum dilectus de consuetud. v. à suspensio. Abb. ibid. num. 20. Felin. in c. Apostolica de except. Sayr. vbes. L. 4. c. 5. n. 2. contrarium sentiente ex opposita ratione Castrop. l. c. n. 9. Item suspensio ab actibus jurisdictionis invalidè absolvit sacramentaliter, nisi propter suspensionem occultam error sit communis, in quo casu Ecclesia supplet jurisdictionem, Arg. c. Infamis 3. q. 8. Cæteri verò actus Ordinis à suspensio exerciti, etsi sint illiciti, sunt tamen validi, c. Cum dilectus de consuetud. c. Cum inter. de elect. de effectibus suspensionis à beneficio pleraque dicta hinc inde in antecedentibus; plura vide apud Castrop. l. c. §. 2. per rot. uti & §§. sequentibus.

Quæst. 572. Quibus modis tollatur suspensio?

R Esp. tribus, primò: Si imposta suspensio ad tempus vel sub conditione, illo elapso vel illà impletà, per se ipsum absque alia superioris absolutione, Nav. l. c. n. 161. cum communi. Secundò: suspensio, quæ est censura propriè dicta, propter contumaciam inflicta tollitur absolutione, sed non nisi cessante contumaciâ. Laym. l. c. cap. 4. Tertio: relaxatione seu dispensatione, si ea lata ut pura pœna ob peccatum præteritum sive in perpetuum, sive ad certum tempus, & illo necesse elapso. Reiffenst. h. t. n. 177. cum Laym. l. c.

Quæst. 573. Quid & quotuplex sit interdictum?

I. **R** Esp. ad Primum: in sensu canonico & præsentis Rubricæ acceptum definitur solet, quòd sit censura Ecclesiastica, quâ omnium divinorum officiorum, Sacramentorumque quorundam & sepulturæ Ecclesiasticæ participatio prohibetur, Suar. de cens. d. 32. S. 1. n. 2. Laym. L. 1. tr. 5. p. 4. c. 1. n. 1. defumitur à Covar. in c. alma. p. 2. §. 1. n. 3. Nav. c. 27. n. 162. Sylv. v. interdictum. 1. n. 2. ex c. non est de spons. & mat. & c. quod in te. de pœn. & remiss. Differt ab aliis censuris, non quòd Sacramentis, Ecclesiasticis divinisque officiis & sepulturæ Ecclesiasticæ priver, quatenus ea sunt quædam cum aliis communicatio, ut excommunicatio,

neque quatenus sunt functiones quædam Ecclesiasticæ potestatis, ut suspensio, sed quatenus participationis per assistentiam & præsentiam rerum spiritualium rationem habent, Pirh. h. t. n. 215. Et licet affinis sit cessationi à divinis, ab ea tamen quoque differt, quòd cessatio à divinis oritur ex mandato Ecclesiastico, quo Clerici in aliquo loco cessare jubentur ab officiis divinis in signum maximi justique doloris & tristitiæ, conceptæ ob gravissimam injuriam sibi & honori divino illatam, ut Suar. d. 39. S. 1. n. 3. Nav. l. c. n. 188. Laym. l. c. c. 6. n. 1. ex c. Quamvis de off. Ordinar. in 6. adeoque non sit censura, ut interdictum. Item quòd cessatio hæc nunquam à jure, sed semper ab homine, nullique determinatè personæ imponatur, quòd violans temerariè hanc cessationem, etsi peccet, nullam incurrat irregularitatem, quòd sepultura seu depositio cadaveris cujuscunque fidelis etiam laici in loco sacro sine officio funebri tempore cessationis à divinis concessa sit, quorum omnium contrarium est in interdicto, Suar. l. c. n. 13. Laym. n. 4. Pirh. h. t. n. 262.

2. **R** Esp. ad Secundum: aliud est locale, quòd directè fertur in locum, quatenus prohibentur in eo fieri & audiri missæ, divina officia, sepulturæ Ecclesiasticæ, quòdque indirectè tantum afficit personas, dum sunt in eo loco interdicto; Unde hæc possunt alibi interesse divinis, Sacramenta recipere, sepeliri in loco sacro, Arg. c. Si sententia de Sent. excomm. in 6. Estque hoc interdictum locale, aliud generale, nimirum dum interdicatur locus varia sub se loca complectens, v. g. regnum, provincia, civitas; aliud particulare, quo interdicatur Ecclesia aliqua particularis. Aliud est interdictum personale, quòd immediatè & directè fertur in personam, quo ea arcetur à participatione aliquorum Sacramentorum, officiorum, sepulturæ in quocunque loco, quòdque interdictum sequitur personam, quocunque ierit, Arg. cit. c. sententia, ubi etiam, quòd, si populus alicujus terræ interdicatur, singulares personæ interdicti censentur, quòd interdictum, uti & locale, duplex est, generale vel particulare, prout nimirum vel totus populus alicujus districtus, civitatis &c. tota civitas, integra universitas, collegium vel una tantum aut plures personæ interdicuntur. Aliud est interdictum mixtum, quòd includit locale & personale, quo nimirum locus & personæ illius interdicuntur.

Quæst. 574. Quenam & qui interdicto generaliter lato comprehenduntur?

I. **R** Esp. primò: Loquendo de interdicto personali, si aliud expressum non sit, interdicto generaliter Clero non censetur interdictus reliquus populus, & è contra interdicto populo non censetur interdictus Clerus. cit. c. si sententia. Secundò: interdicto generaliter Clero non comprehenduntur religiosi utriusque sexus; etsi enim in materia favorabili nomine Cleri veniant religiosi sexus utriusque, non tamen in materia odiosa. ut dici solet L. 3. ut. de vita & honest. Cler. Tertio: interdicto generali Cleri non comprehenduntur Episcopi, nisi in eo exprimantur, juxta c. Periculosum de Sent. excomm. in 6. nec Prælati Ecclesiastici, aut etiam Canonici Cathedrales, sed soli inferiores sæculares, quia hi soli veniunt in materia odiosa. Quarto: per interdictum generale vel Cleri interdicti non censentur Ecclesiæ vel loca sacra illius loci, unde et si in iis divina celebrari & singulares personæ interdictæ